

Ingezonden door Rinie van Haren,

In de eerste nieuwsbrief van de Heemkundevereniging las ik een artikel over de watersnood van 1861. Bij deze ramp waren 37 slachtoffers te betreuren. Het verhaal van **Johanna van Beek** is bij vele Maas en Walers bekend.

Het verhaal van de familie van Haren
is minder bekend, maar zeker zo dramatisch.
Het gaat hier om mijn voorouders van vijf generaties terug.

Hieronder de tekst over de familie van Haren.

Vader Gradus van Haren rende met zijn hele gezin via de zoldertrap naar het dak van hun huis aan de Zandstraat. Zijn vrouw, twee zonen en acht dochters liet hij voorgaan in de klim door het raam.

Nog voordat hij zelf uit het dakraam kon klimmen, verwoestte het water het huis onder hen en brak het dak in tweeën.

Vader dreef met vijf van zijn dochters steeds verder weg van het dakdeel, waarop zijn vrouw, twee zonen en een dochter zich bevonden. Met stemverheffing riep hij boven het geweld uit om vooral bij elkaar te blijven. Het gezin werd steeds verder uit elkaar gestuwd.

Op dit natuurgeweld hadden zij zich totaal niet voorbereid en de ijzige kou maakte dit avontuur extra zwaar. Gradus wist op hun tocht nog twee andere bewoners te redden door ze op hun geïmproviseerde vlot te trekken.

Een verschrikkelijke strijd volgde.

Een straffe, ijzige wind bemoeilijkte de tocht.

Het was moeilijk, zo niet onmogelijk om ook maar enigszins sturing te geven aan het grote drijvende dak.

Onderweg dreef men verschillende keren tegen een verdronken koe.

De dochters schreeuwden het uit als dat gebeurde.

Hoe het de andere gezinsleden verging, kon Gradus enkel gissen, maar vertrouwen in een goede afloop had hij niet.

Moeder Cornelia (47), Petronella (19), Steven (17) en Johannes (8) dreven twee dagen en nachten rond op de immense watervlakte, waarna ze werden ontdekt in onderkoelde toestand. Zij hadden het overleefd, maar later zou blijken dat vader Gradus (51), Maria (24), Anna (22), Cornelia (13), Marianna (11) en Jansje (5) de watersnood met de verdrinkingsdood hebben moeten bekopen.

Moeder Cornelia is vier jaar na de watersnood hertrouwd met Willem van den Hatert. Zoon Johannes trouwde later met Ida van Ingen uit Maasbommel en werd klompenmaker.

Het echtpaar kreeg 5 kinderen en vestigde zich op latere leeftijd in Waalwijk (deze plaats heette toen nog Baardwijk). Johannes was daar de grondlegger van de latere schoenenfabrieken Van Haren, die door zijn zoon Ivo tot internationaal concern werd uitgebouwd.

Overigens ben ik onlangs in het bezit gekomen van het originele bidprentje uit 1861, waarin melding wordt gemaakt van de verdrinking van zes gezinsleden.

<http://www.heemkundeverenigingleeuwen.nl/>